

обмінних процесів, алергією, патологією ендокринної системи, були поодинокі.

Найбільшу питому вагу серед патологій травної системи, печінки та очередини займає гастроентерит – майже 48 %, який у 87 % тварин супроводжувався діареєю. Крім патології травної системи, 12 % склали хвороби органів дихання, 18,2 – хвороби сечової системи, 15,1 – хвороби системи крові та серцево-судинної системи, 6,7 % – алергічні хвороби, хвороби обміну речовин та ендокринної системи.

При вивченні порідної структури собак з симптомом діареї нами було встановлено, що акцент змістився у сторону дрібних порід: шпіці – 18,3 %, кокер-спанієлі – 13 %, йорки – 28,4, чіхуа – 12,6, тойтер'єри – 16,4, Джек Рассел – 12,8%. З крупних порід частіше хворіли лабрадори – 5,2 %, німецькі вівчарки, ротвейлери, добермани, бультер'єри, коллі, бульдоги, ірландські сеттери, доги, далматинці рідше потребували допомоги – на їх долю припало 3,7 % загалом. Це можна пояснити зниженням популяції таких порід у умовах міста [4].

При дослідженні віку собак встановили, що на патологію травної системи частіше хворіють собаки до 1 року і після 3 років життя. Отже, вікова захворюваність травної системи суттєво не змінилась, порівняно з літературними даними, але породні показники захворювань у місті змістились у сторону дрібних порід, за виключенням лабрадорів – ця порода собак займає відносно стабільне становище у порівнянні з іншими крупними породами.

Разом з тим слід зауважити, що випадків захворювання травної системи не поменшало, незважаючи на більш дбайливий догляд за собаками дрібних порід. Адже власники таких собак, особливо різновиди йорків, практично не випускають їх із рук, але, як свідчить статистика, питома вага йорків у поширенні хвороб травлення становить найбільше – за нашими даними 28,4 %. Звичайно, такому поширенню хвороб травної системи серед йорків сприяє, мабуть, і їх більша популяція порівняно з собаками інших порід у населення, що проживає у великих містах [4].

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Фасоля В.П. Структура хвороб собак у м. Житомирі (повідомлення 1). Вісник Білоцерків. держ. аграр. ун-ту. Вип. 16. Біла Церква, 2000. С. 165–169.
2. Мухутдинова Д.М., Пахомов Г.А. Распространенность и клиническая симптоматика некоторых патологий внутренних органов мелких домашних животных. Ветеринарная медицина домашних животных: Сб. статей. Казань, 2006. Вып. 3. С. 18–19.
3. Йогр М. Стейнер. Гастроэнтерология собак и кошек. М., 2003. 40 с.
4. Петер К. Бергхоф. Мелкие домашние животные. Болезни и лечение. М.: Аквариум. 1999. С. 208–210.

УДК619:616.33-001.46.632

ПАЛАМАРЧУК К. О., магістрантка

Науковий керівник – **ГАРЬКАВИЙ В.О.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

dep.therapy@btsau.edu.ua

ТРАВМАТИЧНИЙ РЕТИКУЛОПЕРИКАРДИТ ДІЙНИХ КОРІВ (ПОШИРЕННЯ, ДІАГНОСТИКА, ПРОФІЛАКТИКА)

Проблема кормового травматизму, його профілактика у дійних корів була одним із важливих напрямків роботи фахівців ветеринарної медицини. На жаль, актуальність цієї патології не зникла і на сьогодні. Вивченню цієї проблеми у сьогоднішніх умовах виробництва молока присвячені наші дослідження.

Ключові слова: велика рогата худоба, ретикуліт, ретикуллоперикардит, магнітне кільце, магнітний зонд.

Актуальність теми. На сьогодні, незважаючи на значно кращий і професійніший догляд за ВРХ, незважаючи на набагато якіснішу кормову базу, хвороби ШКТ дійних корів займають одне з перших місць серед неінфекційних захворювань. Тому вивчення і пошук

ефективних методів профілактики та вчасного діагностування кормового травматизму є актуальним та необхідним і на сьогодні. Основним завданням сільського господарства є забезпечення життєдіяльності людей продуктами харчування та сільськогосподарською сировиною, збільшення та підвищення якості продукції[1,2].

Мета роботи. Дослідити особливості поширення травматичного ретикулоперикардиту, провести діагностику хвороби в умовах господарств, визначити результативність діагностики після забійним дослідженням.

Результати досліджень. На основі документів ветеринарного обліку було проаналізовано кількість хворих тварин на травматичний ретикулоперикардит. Зроблено висновки щодо поширення захворювання та ефективності методів її діагностики, профілактики та доцільності лікування.

За період з 2020 по 2021 роки по Переяслав–Хмельницькому району виявлено 123 випадки травматичного ретикулоперикардиту. Найбільше (90,2%) виявлено захворювань у приватному секторі. На виробничі потужності припадає 9,8% від виявленого ретикулоперикардиту.

Так як травма сітки та перикарду супроводжується сильним болем, що різко пригнічує моторику передшлунків та порушує в них процеси ферментації і засвоюваності корму, то, як наслідок, знижується молочна продуктивність і тварину вимушено вибраковуюють на забій [2].

Лікування проводиться видаленням стороннього тіла з сітки за допомогою магнітного зонду, якщо предмети вільно лежать в сітці.

Отримані результати можливо використовувати практикуючими лікарями ветеринарної медицини для розробки профілактичних заходів проти кормового травматизму, вчасної діагностики ретикуліту та визначення доцільності лікування травматичного ретикулоперикардиту.

Профілактичні заходи на фермах включають в себе пропускання зеленої маси при заготівлі через магніти для видалення металевих предметів, утримання і випас худоби далеко від ділянок нової споруди і старих будівель і парканів. Проводити ремонт тракторів, кормороздавачів та іншої техніки в спеціальних ангарах; регулярно перевіряти місця заготівлі і зберігання кормів, годівниці, вигульні майданчики [2].

Профілактичні заходи для приватних власників: слід стежити за чистотою пасовищ, годівниць і стійл, прибираючи звідти металеві предмети. Дивитися уважно за збором кормів, щоб не було дроту, гвіздків, тросів. Не виганяти корову на стихійні пасовища. Не призначати пасовище, де є можливі залишки металу. Доцільно вводити коровам в сітку магнітне кільце [2].

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Тихони І.Я., Фельдштейн М.А. Профілактика травматизма крупного рогатого скота. М.: Колос, 1977.
2. Левченко В.І., Кондрахін П.І., Судаков М.О. Внутрішні хвороби тварин (ч. I). Біла Церква: Білоцерківський Державний університет, 1999. 608 с.

УДК 619:616.33.636.2

КУЛИК В. М., магістрант

Науковий керівник – **ЧУБ О.В.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

dep.therapy@btsau.edu.ua

КЕТОЗ КОРІВ: ПОШИРЕННЯ, ПРИЧИНИ, ЛІКУВАННЯ

Кетоз (хронічна пуерперальна дистрофія печінки, токсикоз вагітних, післяродова еклампсія, молочна лихоманка, хронічний шлунково-кишковий катар після отелення, ацетонемія, токсемія молочних корів, білкова інтоксикація, кетоз молочних корів) – захворювання, що характеризується переважно порушенням вуглеводно-жирового, а також білкового та інших видів обміну і супроводжується накопиченням в організмі кетонів тіл